

U S T A W A

z dnia.....2009 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Art. 1

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz.176, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 26 po ust. 1 pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

Art. 26 ust 1 pkt 2a

2a.wpłat dokonanych przez podatnika w danym roku podatkowym bezpośrednio na własne dobrowolne zabezpieczenie emerytalne w instytucjach finansowych nadzorowanych lub notyfikowanych Komisji Nadzoru Finansowego, w kwocie maksymalnej 12.000 zł. rocznie, waloryzowanej każdego roku w oparciu o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.).

2. w art. 26 po ust. 13a dodaje się ustępy 15 -19 w brzmieniu:

15. odliczenie, o którym mowa w ust. 2a, obejmuje wpłaty dokonane od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku podatkowego.

16. odliczenie, o którym mowa w ust. 2a, stosuje się, jeżeli dokonane wpłaty zostały udokumentowane dowodem wpłaty na rachunek bankowy instytucji finansowej, z którego wynika: imię i nazwisko oraz adres wpłacającego, kwota dokonanej wpłaty, nazwa instytucji finansowej, na rzecz której dokonana została wpłata oraz wskazany cel w postaci zabezpieczenia emerytalnego.

17. odliczenie, o którym mowa w ust. 2a nie przysługuje w przypadku gdy osoba uprawniona do dokonania odliczenia posiada indywidualne konto emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz. U. Nr 116, poz.1205 ze zm.).

18. w przypadku zwrotu wpłaty podatnik traci prawo do odliczenia opisanego w punkcie 2a powyżej a instytucja finansowa określona w punkcie 2a jest obowiązana przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwego dla miejsca zamieszkania podatnika informację o zwróconej podatnikowi kwocie wpłaty, w terminie miesiąca od dnia dokonania zwrotu.

19. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia minimalne warunki umowy nabycia dobrowolnego zabezpieczenia emerytalnego, uprawniające do zastosowania odliczenia kwoty wpłat opisanych w punkcie 2a powyżej, jak również rodzaj instytucji finansowych uprawnionych do przyjmowania wpłat oraz zasady prowadzenia dobrowolnego oszczędzania emerytalnego.

Art. 2

Ustawa ma zastosowanie do uzyskanych dochodów poczynając od roku wejścia ustawy w życie.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Od dnia 1 stycznia 2009 r. rozpoczną się wypłaty emerytur z nowego, zreformowanego w 1999 r., systemu emerytalnego. Nowe świadczenie emerytalne będzie zależało od zgromadzonych w okresie zatrudnienia oszczędności w I Filarze systemu emerytalnego - Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i w II Filarze w Otwartych Funduszach Emerytalnych oraz przeciętnego dalszego trwania życia ustalonego statystycznie dla wieku osoby przechodzącej na emeryturę.

Przez pierwsze lata wpływ na wysokość emerytury będzie miał także kapitał początkowy – oszczędności emerytalne sprzed okresu reformy, wyliczone według zasad starego systemu emerytalnego. Oszczędności emerytalne ludności w III Filarze systemu emerytalnego, to jest w Pracowniczych Programach Emerytalnych i Indywidualnych Kontach Emerytalnych, zgromadzone dotychczas, nie wpłynął w sposób znaczący na wysokość nowych emerytur. Według danych Komisji Nadzoru Finansowego aktywa łączne wszystkich Pracowniczych Programów Emerytalnych, według stanu na dzień 31.12.2006 r., stanowiły kwotę 2.793.161.419,45 zł., zaś Indywidualnych Kont Emerytalnych na dzień 31.12.2007 r. było 886 509 o łącznych aktywach 1.770.286 zł.

Wypłacana z nowego systemu emerytalnego emerytura będzie niższa od obecnych świadczeń. Przeciętna stopa zastąpienia wynagrodzenia wyniesie ok. 50 procent (I i II filar łącznie), podczas gdy w starym systemie było to ok. 68 procent. Oznacza to, że jeśli ktoś zarabiał przed nabyciem uprawnień emerytalnych kwotę 3000 zł miesięcznie, to jego emerytura wyniesie 1500 zł miesięcznie. Stopa zastąpienia w przypadku kobiety będzie jeszcze niższa niż mężczyzn i wyniesie około 40 procent.

Z badań oraz informacji uzyskanych od przyszłych emerytów, klientów instytucji finansowych, wynika iż oczekiwania społeczne, to stopa zastąpienia minimum 75 procent ostatniego wynagrodzenia. Jednak najchętniej wybierane rozwiązanie, to utrzymanie miesięcznych dochodów na emeryturze dzięki oszczędnościom w ramach dodatkowego filaru, zapewniającego zwiększone dochody po zakończeniu aktywności zawodowej.

Ponieważ środki zgromadzone we wszystkich filarach systemu emerytalnego już dziś nie są w stanie zapewnić emerytur pozwalających na godną egzystencję, a sytuacja będzie się tylko pogarszać z roku na rok, uzasadnione jest wprowadzenia ulg podatkowych zachęcających do samodzielnego budowania przez obywateli kapitału emerytalnego, który uzupełni świadczenia emerytalne z I, II i nieefektywnego III filaru systemu emerytalnego, zapewniając godziwe dochody na emeryturze.

Długookresowe, dobrowolne i samodzielne gromadzenie kapitału w dodatkowym filarze emerytalnym, zapewni dochody skutecznie uzupełniające świadczenie z części obowiązkowej systemu i jest jedynym sposobem na poprawienie sytuacji, która powstaje po przejściu na emeryturę w nowym systemie. Ponadto wprowadzenie tego rozwiązania powinno w znacznej mierze uniknąć społecznego niezadowolenia spowodowanego rozczarowaniem, co do wysokości emerytury i gwałtownym spadkiem poziomu życia.

Takim mocnym i prostym mechanizmem wzmocnienia poziomu przyszłych emerytur jest właśnie wprowadzenie zachęt podatkowych, dzięki którym możliwe byłoby zbudowanie kapitału zapewniającego dodatkową emeryturę na poziomie 1000-2000 zł. miesięcznie. Gdyby przyjąć średnią długość programu emerytalnego na 20 lat, oznacza to konieczność wprowadzenia możliwości oszczędzania przez obywateli kwoty 6000 – 12.000 zł. rocznie